

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဒေါက်တာတင်အောင်အေး
နှင့် ဦးတင်အေးတို့ရှေ့တွင်

ဦးအောင်မြင့်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်*

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂ ရက်†

လူသတ်မှုတွင် မျက်မြင်သက်သေ မရှိသော်လည်း အခြား
ပတ်ဝန်းကျင်သက်သေခံချက်များ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်
ပါက အပြစ်ပေးနိုင်ခြင်းရှိ-မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားခံအောင်မြင့်အပေါ် ငြိစွန်းချက်များ
အား စိစစ်သုံးသပ်လျှင် အချင်းဖြစ်နေက တရားခံအောင်မြင့် ဝတ်ဆင်

* ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၆။
+ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ်၁၃၃ တွင် ချမှတ်သော ၂၂-၆-၂၀၀၅
သေဒဏ်အတည်ပြုမှုအမှတ် ၅
ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ အမိန့်ကို မကျေနပ်၍ အထူးအယူခံ
လျှောက်ထားမှု။

ခဲ့သည့် အင်္ကျီတွင် လူသွေးတွေ့ရှိရခြင်း၊ တရားခံက အခြားသူများ မသိရှိသည့် သေသူမမိလွင် သေဆုံးသည့်အကြောင်းရင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒဏ်ရာ မည်သည့်နေရာတွင် ရရှိထားသည့်အချက်ကို ဦးလှမောင် (လိပြ-၄)၊ ဦးခင်ကြည် (လိပြ-၇) တို့ထံ ပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ မမိလွင် သေဆုံးသည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မလုံမလဲပြောဆိုခြင်း စသည့်အချက်များအရ မမိလွင် သေဆုံးမှုအတွက် အောင်မြင့်တွင် တာဝန်ရှိမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်နေရာတွင် အောင်မြင့်နှင့် မမိလွင်မှအပ အခြားသူမရှိသဖြင့် မမိလွင်အား သတ်ဖြတ်သူမှာလည်း အောင်မြင့်သာဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးထွန်းဝေ၊ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဒေါ်ကျင်စန်း၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး

မင်းဘူးခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာ အမှုကြီးအမှတ် ၂၈/၂၀၀၄ တွင် တရားခံအောင်မြင့်အား ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ဂ) ပါ လူသတ်မှုအရ သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ယင်းအမိန့်ကို တရားခံအောင်မြင့်က မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၁၃၃/၂၀၀၅ ကို တင်သွင်းခဲ့သည်။ ယင်းအယူခံမှုနှင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ဖွင့်လှစ်သည့် သေဒဏ်အတည်ပြုမှုအမှတ် ၅/၂၀၀၅ တို့ကို တစ်ပေါင်းတည်းကြားနာ၍ သေဒဏ်ချမှတ်သည့်အမိန့်ကို အတည်ပြုပြီး အောင်မြင့်၏ အယူခံမှုအားပယ်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ တရားခံအောင်မြင့်က

အထူးအယူခံမှု ဝင်ခွင့်ရရှိရန် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) သို့ ပြစ်မှု ဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) ကို ဆက်လက်တင်သွင်းလာ ရာ အောက်ဖော်ပြပါ ပြဿနာအား အထူးအယူခံခံရုံးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်-

“တရားခံအောင်မြင့်သည် မမိလွင်အား မုဒိမ်းပြုကျင့်ပြီး သတ်ဖြတ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂(၁)(ဂ) အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ဆုံးဖြတ်ပြီး တရားခံအောင်မြင့်အား သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း အပေါ် အတည်ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှု ရှိ-မရှိ။”

အမှုမှာ မင်းလှမြို့နယ်၊ ရေကျော်ကျေးရွာနေ မမိလွင်သည် ၇-၈-၂၀၀၄ ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁၁ နာရီအချိန်ခန့်တွင် တစ်ရွာတည်း နေ အောင်မြင့်နှင့်အတူ နွားကျောင်းရန် လယ်တောသို့ လိုက်သွားပြီး ညနေ ၄ နာရီကျော်ခန့်တွင် အောင်မြင့်က ရွာထဲသို့ပြန်လာပြီး မိလွင် သည် တောထဲတွင် သူတစ်ပါးအရိုက်ခံရ၍ သေသည်၊ ရှင်သည် မသိ ကြောင်း ဦးလှမောင်ထံ လာရောက်ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးလှစိန်တို့က မမိလွင်အား လိုက်ရှာရာ တောစပ်၌ ဒဏ်ရာနှင့် သေဆုံး နေသည့် မမိလွင်ကို တွေ့ရသောကြောင့် မမိလွင်အား သတ်ခဲ့သူကို အရေးယူပေးရန် မင်းလှမြို့နယ်၊ ရေနံမရဲစခန်းသို့ တိုင်ကြားရာမှ ပေါ်ပေါက်လာသောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို အောင်မြင့်၏ ရှေ့နေက လျှောက်လဲရာ တွင် အယူခံတရားလို အောင်မြင့် (မူလရုံးတရားခံ) သည် ၇ နှစ်ထိ ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံထိုက်သောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်နေစဉ် လူသတ်မှု

ထောင်ဒဏ်ချမှတ်ခြင်းခံထိုက်သောပြစ်မှုကို ကျူးလွန်နေစဉ် လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်ခဲ့သည်ဟုထွက်ဆိုနိုင်သော မျက်မြင်သက်သေမရှိကြောင်း၊ မူလရုံး တရားလိုပြသက်သေအမှတ် (၄) ဦးလှမောင်နှင့် မူလရုံး တရားခံ (ယခု အယူခံတရားလို) အောင်မြင့်တို့မှာ ယောက္ခမနှင့် သားမက် တော်စပ်ပြီး ၎င်းတို့အကြားတွင် မကျေနပ်မှုများ ရှိနေခဲ့သည်မှာ တရားခံပြသက်သေ အောင်မြင့် (ခံပြ-၁)၊ ကိုပြုံးချို (ခံပြ-၂) နှင့် ဒေါ်တင်အေး (ခံပြ-၃) တို့၏ ထွက်ချက်များအရ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်ပွားပြီးနောက် ယောက္ခမဖြစ်သူ ဦးလှမောင် (လိုပြ-၄) နှင့် ဦးခင်ကြည် (လိုပြ-၇) တို့၏ရှေ့တွင် “မိလွင်တော့ သူများ ရိုက်သွားတယ်၊ သူတော့ ထောင်ကျတော့မယ်” ဟု အောင်မြင့်က ပြောဆိုခဲ့ခြင်းမှာ သေဆုံးသူ မမိလွင်အား ၎င်းက သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်ဟု တစ်ထစ်ချကောက်ယူနိုင်လောက်သည့် ဝန်ခံပြောကြားချက်မျိုး မဟုတ်ကြောင်း၊ သေဆုံးသူ မမိလွင်အား ဆွမ်းသွတ်ရန် တိုင်ပင်နေကြစဉ် “အစိမ်းခေါ်ပြီး မေးသလား၊ နတ်ခေါ်ပြီး မေးသလား၊ အဲဒီလို ခေါ်ရင် တော့ စိန်ခေါ်သည်” ဟု အောင်မြင့်က ပြောခဲ့သည်ကို မခင်မြင့်ဆိုသူက ပြန်ပြောသော်လည်း အဆိုပါ မခင်မြင့်ကို တရားလိုပြသက်သေအဖြစ် တင်ပြခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ သေသူ မမိလွင်မှာ မုဒိမ်းပြုကျင့်ခံရပြီး သတ်ဖြတ်ခံရသည်ဟု မူလတရားရုံးက ကောက်ယူ သုံးသပ်ထားသော်လည်း မူလရုံးတရားခံ အောင်မြင့် ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ကုတ်ရာ၊ ခြစ်ရာ၊ ကိုက်ဖဲဒဏ်ရာများ မတွေ့ရှိခဲ့ရကြောင်း၊ (သက်သေခံ-ဆ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် မဝတ်လုံချည်တစ်ထည်နှင့် (သက်သေခံ-စ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့သည့် အချင်းဖြစ်စဉ်က အောင်မြင့်ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အစိမ်းနှင့်အနက်ကွက် ဖျင်ပုဆိုးတစ်ထည်တို့တွင် သုတ်ရည်

နှင့် သုတ်ပိုးတို့ စမ်းသပ်မတွေ့ရှိရသည်မှာ ဓာတုဗေဒပြန်စာ (သက်သေခံ-၄) အရ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်စဉ်က သေဆုံးသူ မမိလွင်၊ အောင်မြင့် (မူလရုံးတရားခံ) နှင့် ဝင်းမြင့် (လိပြ- ၈) တို့ နွားအတူကျောင်းလျက်ရှိခဲ့ကြောင်းနှင့် အချင်းဖြစ်ပွားသည့် နေရာအနီးတွင် ဝင်းမြင့် (လိပြ-၈) လည်း ရှိနေခဲ့ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ဝင်းမြင့်သည် ရွာသို့ပြန်ရောက်သောအခါ အချင်းဖြစ်ကိစ္စကို မည်သူ ကိုမျှ တိုင်ကြားပြောဆိုခဲ့မှု မရှိကြောင်း၊ သေဆုံးသူ မမိလွင်အား အချင်း ဖြစ်စဉ်က မူလရုံးတရားခံ အောင်မြင့်က မုဒိမ်းပြုကျင့်စဉ် သတ်ဖြတ်ခဲ့ သည်ဟု မူလရုံးတရားလိုဘက်မှ သက်သေထင်ရှား ပြသနိုင်မှု မရှိခဲ့ ကြောင်း၊ ထိုသို့ကောက်ယူနိုင်ရန် ပတ်ဝန်းကျင် သက်သေခံချက်များ လည်း လုံလောက်မှုမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို အောင်မြင့်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ဂ) အရ ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ထား သည့်အမိန့်နှင့် သေဒဏ်ချမှတ်ထားသည့် အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို အောင်မြင့်အား အမှုမှအပြီးအပြတ်လွတ်ပေးသင့် ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံး၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးကလျောက်လဲရာတွင် တရားလိုပြသက်သေထွက်ချက် များအရ အမှုတွင် မျက်မြင်သက်သေမရှိသော်လည်း ၇-၈-၂၀၀၄ နေ့ နေ့လယ် ၁၁ နာရီခန့်တွင် တရားခံအောင်မြင့်၊ ဝင်းမြင့်နှင့် သေသူ မမိလွင်တို့သည် နွားကျောင်းထွက်သွားခဲ့ကြသည့်အချက်၊ ညနေ ၄ နာရီခွဲခန့်တွင် အောင်မြင့်တစ်ဦးတည်း ပြန်ရောက်လာပြီး မမိလွင် တောထဲ၌ သူများရိုက်ခဲ့၍ သေသည်၊ ရှင်သည် မသိဟုပြောသဖြင့် အောင်မြင့်အား လိုက်လံပြသခိုင်းရာ ဦးစံထိုက် (တရားခံဝင်းမြင့်၏

တဲအနီး တောစပ်ထဲတွင် မမိလွင် လဲကျ သေဆုံးနေရသည့်အချက်၊
 နွားလှန်သည့်နေရာနှင့် မမိလွင် အလောင်းရှိရာနေရာကြားတွင် ဆွဲချ
 ထားသည့် စွတ်ကြောင်း တွေ့ရသည့်အချက်၊ အလောင်းမှာ မှောက်
 လျက် အနေအထားဖြစ်ပြီး မမိလွင်ဝတ်ထားသော ဘလောက်အင်္ကျီ
 မှာ ဝတ်ထားလျက် အောက်မှအထက်သို့ လန်တက်နေပြီး ခေါင်း
 အလယ်အထိ လန်နေ၍ ဦးခေါင်းပိုင်းကို မမြင်ရသည့်အချက်၊
 အောက်ပိုင်းတွင် ထမီမပါ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေပြီး ထမီအနီလေးမှာ
 ဆွဲထားသည့် စွတ်ကြောင်းပေါ် တွေ့ရသည့်အချက်များ ပေါ်ပေါက်
 ကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်နေ့ ညနေ ၅ နာရီခန့်တွင်* တရားခံ အောင်မြင့်
 သည် အိမ်ပေါ်သို့တက်လာပြီး “မိလွင်တော့ သူများရိုက်သွားတယ်၊
 သူတော့ ထောင်ကျတော့မယ်” ဟု ပြောပြီး ဓားကိုပစ်ချကာ အိမ်ပေါ်မှ
 ဆင်းသွားသည်ဟူသောအချက်နှင့် မိလွင်ခေါင်းကို သူများ ရိုက်သတ်
 သွားတယ်၊ ငါတော့ ထောင်ကျတော့မှာဘဲဟု ပြောခဲ့သည့်အချက်များ
 မှာ တရားလိုပြသက်သေ ဦးလှမောင်နှင့် ဦးခင်ကြည်တို့ ထွက်ချက်
 အရ ထင်ရှားကြောင်း၊ တရားလိုပြသက်သေ ဒေါက်တာဒေါ်ကြည်ရွှေ
 က သေသူ၏နောက်စေ့တည့်တည့်တွင် ဦးခွဲရိုးထိ နက်သော ပေါက်ပြဲ
 ဒဏ်ရာ တွေ့ရသည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်းခွဲရိုးကျိုးကာ အတွင်းသို့
 ချိုင့်ဝင်နေသည်ဟုလည်းကောင်း၊ မိန်းမကိုယ်အဝတွင် သုတ်ရည်များ
 ပေကျံနေသည်ဟုလည်းကောင်း၊ အဓမ္မပြုကျင့်ခံရမှု ပြီးမြောက်ခဲ့
 ကြောင်း၊ ဦးခေါင်းတွင်ရရှိသော ဒဏ်ရာကြောင့် သေဆုံးမှုဖြစ်ရသည်
 ဟုလည်းကောင်း သက်သေခံ (၉) ဆေးစာကို တင်ပြထွက်ဆို
 ထားကြောင်း၊ သက်သေခံ(၄) ဓာတုဗေဒပြန်ကြားချက်အရ သေသူ
 ဝတ်ဆင်ထားသည့် အင်္ကျီနှင့် တရားခံအောင်မြင့် ပေးအပ်သော အင်္ကျီ

ပေါ်တွင် လူသွေးတွေ့ရှိရသည်ဟု ပြန်ကြားထားကြောင်း၊ အမှုတွဲ ပေါ်ပေါက်ချက်များအရ မျက်မြင်သက်သေ မရှိသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင် သက်သေခံအထောက်အထားများအရ သေသူနှင့်အတူ တရားခံသည် နွားအတူသွားကျောင်းကြသည့်အချက်၊ တရားခံသည် ရွာပြန်ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မိလွင်ခေါင်း လူရိုက်ခံရလို့ ငါတော့ ထောင်ကျတော့မှာဘဲဟု ပြောခဲ့သည့်အချက်၊ တရားခံအောင်မြင့် ဝတ်ဆင်သောအင်္ကျီတွင် လူသွေးတွေ့ရှိရသည့်အချက်၊ သေသူ၏ ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိထားသည်ကို အောင်မြင့်က ကြိုတင် သိရှိနေ သောအချက်များမှာ တရားခံအောင်မြင့် လူသတ်မှုကိုကျူးလွန်သည်ဟု ညွှန်ပြနေသော သက်သေခံချက်များဖြစ်ကြောင်း၊ တရားခံ အောင်မြင့် သည် မမိလွင်အား မုဒိမ်းမှုပြုကျင့်ပြီး သတ်ဖြတ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ဂ) အရ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းမှာ မှန်ကန် ကြောင်း၊ အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်သင့်ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အမှုတွဲပေါ်ပေါက်ချက်အရ အချင်းဖြစ်နေ ၁၁ နာရီခန့်က သေသူမမိလွင်နှင့် တရားခံအောင်မြင့်တို့ နွားကျောင်းရန် ရွာမှ လယ်တောသို့ အတူထွက်သွားခဲ့သည်မှာ အငြင်းမပွားပေ။ နွား ကျောင်းရန် သွားစဉ်က ဝင်းမြင့် (လိပြ-၈) ကလည်း အတူပါခဲ့သည်။ ၎င်းတို့ ၃ ဦး နွားကျောင်းသည့်နေရာချင်း နီးစပ်သည်မှာ သက်သေခံ ချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ အချင်းဖြစ်ညနေက သေသူ၏ အလောင်းကို စတင်တွေ့သူမှာ ဝင်းမြင့်နှင့် တရားခံ အောင်မြင့်တို့ ဖြစ်သည်။ ဝင်းမြင့် (လိပြ-၈) ၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အချင်းဖြစ်ညနေ က နွားကျောင်းပြီး ရွာပြန်မည်အပြုတွင် အောင်မြင့်ရောက်ရှိလာပြီး မမိလွင် မလာဘူးလားမေး၍ မိမိကမလာကြောင်း ပြောရာတွင်

မမိလွင် မလာဘူးလားမေး၍ မိမိကမလာကြောင်း ပြောရာတွင် အောင်မြင့်က မမိလွင် ရှာမတွေ့ဘူး၊ ရှာဦးဟု ပြော၍ အောင်မြင့်နှင့် အတူ ၎င်းတို့ နွားကျောင်းသည့် အနီးနား လိုက်သွားကြောင်း၊ နွားလှန် သည့်နေရာအရောက်တွင် အောင်မြင့်က စွတ်ကြောင်းတစ်ခု တွေ့ကြောင်းပြောပြီး စွပ်ကြောင်းအတိုင်း လိုက်ကြည့်ရာမှ အလောင်း တွေ့ရကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ အလောင်းတွေ့ရှိရသောနေရာမှာ အောင်မြင့်တို့ နွားကျောင်းသည့်နေရာအနီးတွင်ပင် ဖြစ်သည်။ သေသူ မိလွင်နှင့် တစ်နေ့လုံး အနီးကပ်ရှိနေသူမှာလည်း အောင်မြင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံချက်များအရ ပေါ်ပေါက်သည်။ တရားခံ အောင်မြင့်က အချင်းမဖြစ်မီ ၎င်းငါးများသွားကြောင်း၊ ၎င်းငါးများသွား သည့်အချိန်တွင် မိလွင်နှင့် ဝင်းမြင့် အတူကျန်ခဲ့ကြောင်း၊ မိလွင်ကို မည်သူကသတ်ခဲ့သည်ကို မသိကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။

အောင်မြင့်နှင့် ဝင်းမြင့်တို့ သေသူမိလွင်အား ရှာဖွေမှုမပြုမီ ဝင်းမြင့်၏ယာတဲသို့ ရောက်ရှိခဲ့သူ ဦးဘိပဲ (လုံပြ-၁၂) က ၎င်း ဝင်းမြင့် ယာတဲနားရှိ ရွေးချောင်းတွင်ရေသွားချိုးစဉ် နွားများဝင်မှာစိုး၍ ဝင်းမြင့် အား ခေါ်ရာ ဝင်းမြင့်မှာ အိပ်မိမ့်မိမ့်ဖြင့် ထလာကြောင်း၊ ဝင်းမြင့်အား အချိန်မေးရာတွင် ဝင်းမြင့်က ၃ နာရီထိုးပြီဟု ပြောကြောင်း ထွက်ဆို ထားသည်။ အမှုစစ် ဒုရဲအုပ်အောင်မျိုးမင်း (လုံပြ-၁၁)၏ ထွက်ဆိုချက် အရ အချင်းဖြစ်သည့်နေရာနှင့် ဝင်းမြင့်၏ဇာမှာ ကိုက် (၁၀၀) (၁၅၀) ခန့် ဝေးကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဝင်းမြင့်ထံ အောင်မြင့် ရောက်လာပြီး မိလွင် ပျောက်နေသည့်အကြောင်း ပြောသည့်အချိန် မတိုင်မီ ဝင်းမြင့်မှာ ၎င်း၏ယာတဲ၌ပင်ရှိနေပြီး အခြားနေရာသို့ သွားရောက်ခဲ့သည့်လက္ခဏာ မရှိပေ။ အဆိုပါဝင်းမြင့်အား နောက်တိုး

အား တရားခံအဖြစ်မှ ဖယ်ထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

သက်သေခံချက်များအရ ဝင်းမြင့်၊ အောင်မြင့်နှင့် မမိလွင်တို့ ရှိနေသော နေရာများမှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကိုက် (၁၀၀) ခန့် အကွာ တွင်သာ ရှိကြသည်။ သို့သော်လည်း မမိလွင် ဒုက္ခရောက်သည့် အော်သံ၊ အကူအညီတောင်းခေါ်သံများ ကြားခဲ့ရကြောင်း အောင်မြင့် နှင့် ဝင်းမြင့်တို့က ထွက်ဆိုခဲ့ကြခြင်းမရှိပေ။ မမိလွင်ကို အန္တရာယ်ပြုခဲ့ သူမှာ ၎င်းနှင့် အနီးကပ်ရှိနေသူသာ ဖြစ်ရမည်။ အချင်းဖြစ်နေရာသို့ သူစိမ်းများလာခဲ့ကြောင်း မတွေ့ရပေ။

အမှုဖြစ်စဉ်အရ သုံးသပ်ပါက မမိလွင်နှင့် အတူရှိနေသည့် သူမှာ အယူခံတရားလို အောင်မြင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် မမိလွင် ဒုက္ခရောက်သည့် အော်သံ၊ အကူအညီတောင်းသံ ကြားခဲ့သည်ဟု အောင်မြင့်က မထွက်ဆိုပေ။ သေသူမမိလွင်သည် ၎င်းဒုက္ခ ရောက်ရှိ နေချိန်က အော်သံ၊ အကူအညီတောင်းသံများ ပြုခဲ့မည်သာဖြစ်သည်။ အောင်မြင့်မှအပ အခြားသူတစ်ဦးက မမိလွင်ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်း ဖြစ်ပါက အောင်မြင့် သိရမည်ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်အချိန်ခန့်က အယူခံတရားလိုသည် ငါးမျှားရန်အတွက် အခြားတစ်နေရာ ရောက် နေသည်ဟုပင် ထွက်ဆိုထားသည်။ အဆိုပါထွက်ဆိုချက်မှာ သံသယ ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။ အောင်မြင့် ရွာသို့ပြန်လာပြီးနောက် မိလွင်သေဆုံး သည့်အကြောင်း ပြောဆိုစဉ်က ၎င်း ငါးမျှားသွားနေခဲ့သည်ဆိုသော အချက်၊ ထိုအချိန်က ဝင်းမြင့်နှင့် မိလွင် အတူကျန်ခဲ့သည်ဆိုသော အချက်များကို အခြားရွာသူရွာသားများထံ ပြောပြခဲ့ကြောင်းလည်း မပေါ်ပေါက်ပေ။ ထို့ကြောင့် အယူခံတရားလို အောင်မြင့် ထွက်ဆို ချက်များမှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် တွေ့ရှိရသည်။

သေသူမိလွင်၏ အလောင်းအား အောင်မြင့်နှင့် ဝင်းမြင့် တို့ တွေ့ပြီးနောက် ရွာသို့ပြန်လာပြီး အောင်မြင့်က ဦးလှမောင်နှင့် အိမ်၌ ရှိနေသော ဦးခင်ကြည် (လိပြ-၇) တို့အား ပြန်လည်ပြောပြခဲ့ရာတွင် ငါတော့ ထောင်ကျတော့မှာဘဲ ပြော၍ ဦးလှမောင်က ဘာဖြစ်လို့လဲဟု မေးရာတွင် အောင်မြင့်က မိလွင်ခေါင်းကို သူများ ရိုက်သတ်သွားတယ် ဟု ပြောခဲ့သည့်အချက်ကို ဦးလှမောင် (လိပြ- ၄) နှင့် ဦးခင်ကြည် (လိပြ-၇) တို့က ထွက်ဆိုထားသည်။ ဝင်းမြင့် (လိပြ-၈) နှင့် တရားခံ အောင်မြင့်၏ ထွက်ဆိုချက်အရ အလောင်းတွေ့တွေ့ချင်း ကိုင်တွယ် ကြည့်ရှုခဲ့ခြင်း မရှိဘဲ ရွာသို့ပြန်လာကြကြောင်း ပေါ်ပေါက်သည်။ ဦးလှစိန် (လိပြ-၁)၊ ဦးစိန်ဖြူ (လိပြ- ၂)၊ ဦးအောင်မောင်း (လိပြ-၃)၊ မကြည်စိန် (လိပြ-၅) တို့က အလောင်းကိုတွေ့စဉ် ဦးခေါင်းမမြင် ရကြောင်း၊ အကျီအုပ်နေကြောင်း ထွက်ဆိုထားကြသည်။

သေသူမိလွင်သည် ဦးခေါင်းတွင် အရိုက်ခံခဲ့ရသည်ဆိုသော အချက်အား အယူခံတရားလိုက အခြားသူများထက် ကြိုတင်၍ သိရှိ နေသောအချက်ကို စိစစ်တွေ့ရှိရသည်။ သေသူသည် ဦးခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာရရှိထားသည်ဆိုသောအချက်ကို အယူခံတရားလိုက အခြားသူ များထက် ကြိုတင်၍ သိရှိထားခြင်း မှာ အယူခံတရားလိုနှင့် သေသူ တို့ သီးခြား တွေ့ဆုံမှုရှိခဲ့သည့် အချက်ကို ဖော်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးလှမောင် (လိပြ-၄)၊ ဦးခင်ကြည် (လိပြ-၇) တို့အား မိလွင်ခေါင်း သူများရိုက်သွားတယ်ဟု အောင်မြင့်က ပြောဆိုနိုင်ခဲ့သည့်အချက်အရ မိလွင်ဦးခေါင်း ဒဏ်ရာရရှိထားသည့်အချက်ကို အယူခံတရားလို ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်သိရှိထား၍သာ ပြောဆိုနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကောက်ယူနိုင်သည်။ သေသူမိလွင်အိမ်တွင် ဆွမ်းသွတ်ရန် လုပ်ကိုင်

နေကြသည့်အခါက “အစိမ်းခေါ်ပြီး မေးသလား၊ နတ်ခေါ်ပြီး မေးသလား၊ အဲဒီလို ခေါ်ရင်တော့ စိန်ခေါ်တယ်” ဟု အယူခံတရားလိုက ပြောခဲ့ကြောင်း မခင်ဆင့် (လိပြ-၁၀) ၏ ထွက်ချက်များ တွေ့ရှိရသည်။ တရားခံ အောင်မြင့်မှလည်း ထိုသို့ပြောဆိုခဲ့သည်ကို ဝန်ခံထားသည်။ ထိုအချက်များမှာ မမိလွင်သေဆုံးမှုအတွက် အောင်မြင့်၏ မှမမှန်သော အပြုအမူများအဖြစ် ကောက်ယူနိုင်သည်။

အချင်းဖြစ်သည့်နေ့က တရားခံအောင်မြင့် ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အဖြူနှင့်အစိမ်းကွက် ဖျင်အင်္ကျီလက်ရှည်ကို သက်သေခံ (စ) ရှာဖွေပုံစံဖြင့် တရားခံက ပေးအပ်ထားသည်။ ယင်းအင်္ကျီပေါ်တွင် လူသွေးတွေ့ရှိရကြောင်း သက်သေခံ (၄) ဓာတုဗေဒပြန်စာတွင် ဖော်ပြထားသည်။ ဓာတုဗေဒပြန်ကြားစာ သက်သေခံ (၄) အရ သက်သေခံ (ဂ) (င) တို့ဖြင့် သိမ်းဆည်းသည့် ဓားမ ၃ ချောင်းတို့တွင် လူသွေးတွေ့ရှိခြင်း မရှိကြောင်း ပြန်ကြားထားသည်။

အထက်ပါ တရားခံအောင်မြင့်အပေါ် ငြိစွန်းချက်များအား စိစစ်သုံးသပ်လျှင် အချင်းဖြစ်နေ့က တရားခံအောင်မြင့် ဝတ်ဆင်ခဲ့သည့် အင်္ကျီတွင် လူသွေးတွေ့ရှိခြင်း၊ တရားခံက အခြားသူများ မသိရှိသည့် သေသူမိလွင် သေဆုံးရသည့် အကြောင်းအရင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒဏ်ရာ မည်သည့်နေရာတွင် ရရှိထားသည့်အချက်ကို ဦးလှမောင် (လိပြ-၄)၊ ဦးခင်ကြည် (လိပြ-၇) တို့ထံ ပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ မမိလွင် သေဆုံးသည့်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မလုံမလဲပြောဆိုခဲ့ခြင်း စသည့်အချက်များအရ မမိလွင်သေဆုံးမှုအတွက် အောင်မြင့်တွင်သာ တာဝန်ရှိမည် ဖြစ်သည်။ အချင်းဖြစ်နေရာတွင် အောင်မြင့်နှင့် မမိလွင်မှအပ အခြားသူ မရှိသဖြင့် မမိလွင်အား သတ်ဖြတ်သူမှာလည်း အောင်မြင့်သာ

ဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ရရှိသည်။

ထို့ကြောင့် တရားခံအောင်မြင့်သည် မမိလွင်အား မုဒိမ်းမှု ပြုကျင့်ပြီး သတ်ဖြတ်သဖြင့် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၂ (၁) (ဂ) အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ဆုံးဖြတ်ပြီး တရားခံအောင်မြင့်အား သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်းအပေါ် အတည်ပြုသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိကြောင်း ဖြေကြားသည်။ အယူခံကိုပယ်ပစ်ပြီး တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်ကို အတည်ပြုကြောင်း အမိန့်ချမှတ်သည်။